

CATALUNYA FRANQUISTA 2 (1959 - 1975)

LA CATALUNYA “DESARROLLISTA”

Des de finals dels anys 50 i la dècada dels 60, Catalunya va experimentar un **intens creixement econòmic**, malgrat el baix impacte de les polítiques “desarrollistes” del règim a Catalunya. 1959 – Inauguració de **TVE a Catalunya**. També va tenir un fort impacte l'**arribada massiva del turisme** (zones de costa) i de les **inversions estrangeres** al territori.

CREIXEMENT DEMOGRÀFIC I URBÀ

Barcelona arriba al 1.750.000 hab. Gran creixement de les ciutats perifèriques com Hospitalet, Badalona, Sabadell o Terrassa. Aparició de nous barris d'infraestructures molt precàries. Continuat procés migratori des de regions com Múrcia, Castella-la Manxa o Andalusia a la recerca d'oportunitats laborals. Canvis culturals de les noves generacions i lenta **extensió del consumisme** entre la població.

CATALUNYA EN OPOSICIÓ AL RÈGIM. Augment de la **conflictivitat laboral** – Expansió de les **CC.OO.** per Catalunya (vinculades al PSUC), i de les organitzacions cristianes de base i antifranquistes.
1959-1960 → Cas Galinsoga – La Vanguardia Española “*Todos los catalanes son una mierda*”
Maig de 1960 → Els Fets del Palau – Jordi Pujol (Sectors “burgesos” i vinculats a l'Església s'allunyen del franquisme).

L'OPOSICIÓ DES DEL CAMP DE LA CULTURA

Amplis moviment d'oposició antifranquista des del **món universitari**.
NOVA CANÇO (Joan Manel Serrat, Ovidi Montllor, Lluís Llach ...) 1961
OMNIUM CULTURAL – 1961 // ASS. de MESTRES ROSA SENSAT – 1965

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Des de 1969, coordinació i unitat de les forces antifranquistes catalanes (CFPC) i **Assemblea de Catalunya** (1971 – 1977) amb el lema **Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia**. Reivindicació de democràcia, pluralisme polític i restabliment de la Generalitat i de l'autogovern a Catalunya a la mort del dictador.

SALVADOR PUIG ANTICH

Execució el 2 de maig de 1974 a la presó Model de Barcelona de Salvador Puig Antich per garrot vil. Condemna internacional i retorn a la **situació d'aïllament del règim** a nivell diplomàtic i econòmic. Retrocés en les negociacions per acords comercials amb la CEE.

LA CRISI ECONÒMICA A CATALUNYA

La crisi econòmica de 1973, a rel de la “crisi del petroli”, va afectar durament l'economia catalana, i especialment les **comarques més industrials** com el Barcelonès, el Baix Llobregat o el Vallès, on l'elevat índex d'atur i la manca de mesures socials van aportar més tensió a les ja precaritzades condicions de vida de la classe treballadora.

L'ANTIFRANQUISME A CATALUNYA ALS ÚLTIMS ANYS

Juntament amb els partits polítics “històrics” (ERC, PSUC ...), van aparèixer nous partits en l'oposició antifranquista, a punt per situar-se en l'escena política quan caigués la dictadura: el **Partit dels Socialistes de Catalunya** (PSC) i **Convergència Democràtica de Catalunya** (CDC, liderada per Jordi Pujol).

